

6091

KI-KI-RI-KI

Opereta bufa en un acte i en prosa

Comer

20 KAKY

BARCELONA

IMPRENTA-EDICIONS ARTÍS & Co. - BALMES, 54

1914

KI - KI - RI - KI

OPERETA BUFA EN UN ACTE I EN PROSA

TRADUIDA I ADAPTADA AL CATALÀ AMB TOTA LA FIDELITAT POSSIBLE

PER

CONRAT COLOMER

MÚSICA DE DIVERSOS MESTRES FRANCESOS

Estrenada amb gran èxit al teatre de Catalunya (avui Eldorado)
en la primera quinzena de Juny de 1887

BARCELONA

IMPREMTA-EDICIONS ARTÍS & CO. - BALMES, 54

1914

La part literaria d'aquesta obra és propietat dels hereus de don Joan Molas i C. Qualsevol dret de representació està encarregada de cobrar la *Sociedad de Autores Españoles*.

Ningú podrà traduir-la ni reimprimir-la sense permís dels propietaris.

Queda fet el dipòsit que marca la llei.

REPARTIMENT

PERSONATGES

ACTORS

KARAFORRAT, Governador	Sr. Colomer
EL PRÍNCEP KAP DE KOKO, son nebot	» Maristany
SISTACS, preceptor del Príncep.	» Moragas
BRAÇ DE FERRO, acròbata.	» Soler
PEUS DE PINYA, acròbata.	» Andreu
ATXUM, quefe de guardia.	» Vila
KRIK-KRAK, soldat primer	» N. N.
ZIM-ZAM, espanta-mosques	» N. N.
PEPA MUIXONI, artista eqüestre	Sra. Mateu
MIMOSA, filla del Governador	» Martí
MILOKA, favorita.	» Martorell
BENGALÍ, favorita	» N. N.

Sis dònes del serrall, tres guardes japonesos, quatre portants de palanquí, un burro

L'escena avui mateix i en l'illa de Ka-ke-ki-ko-ku

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

ACTE ÚNIC

Jardí japonès. Un pabelló asiàtic, amb tres graons a cada costat. Al mig, un pedestal quadrat, amb dugües estatués arrupides fent bracet representant la deessa *Lesduxiques* i el séu marit *Lesdugrosses*, divinitats protectores del matrimoni. Els caps de les estatués s'inclinen i fins uen endavant a son degut temps. Al mig del pedestal un botó-ressort sobre lo següent:

¡Oh, marit confiat!
Tocant el botó,
sabràs ben aviat
si ho seràs o no.

ESCENA PRIMERA

BRAÇ DE FERRO; després PEUS DE PINYA

(Musiqueta a l'orquestra. Surt Braç de ferro recorrent l'escena, vestit d'Hèrcul de circ eqüestre, amb un «sobretudo» clar i tronat a l'espatlla, i un berret de bolado.)

BRAÇ Ave Maríal... Ave Maríal... Ningú. I, no hi ha dubte, aquest és el palau del Governador. Potser ha sortit.

PEUS *(des de dintre, vestit de clown).* Maosicl

BRAÇ Maosicl Cap aquí, Peus de pinya.

PEUS Es pot entrar? *(Treient el cap.)*

BRAÇ Sense trucar. Has vist res?

PEUS No. I tu?

BRAÇ Tampoc. El Japó no'm sembla pas massa poblat. Què fa la nostra empresaria?

PEUS Un regoneixement amb el «Brillante». L'un porta a l'altre.

BRAÇ Potser tindran més sort que nosaltres.

PEUS Són tant esquilats...

BRAÇ Sobre tot el «Brillante». Quin animal més fil!

PEUS Quin burro més savil

BRAÇ Ultim reste de la nostra cavallería.

PEUS Calla! Crec que'ns escolten. *(Per les estatués.)*

BRAÇ Quines files! Què és, això?

- PEUS Senyors: tinc el gust de saludar-los.
(Les estatuets inclinen els caps.)
Ai, ail M'han correspost!
- BRAC Potser són el porter de palau i la seva dòna
PEUS No ho crec; no tindrien tants modals.
BRAC Mira: un ressort. *(Signant-lo.)*
PEUS Toca'l, doncs.
(Solo de clarinet a l'orquestra.)
Cargol, treu banya... *(Seguint la tonada.)*
- BRAC Això es una orga.
PEUS Espera't. Aquí hi ha uns versos, i en cata
Quines estranyeses passen, al Japó!
- BRAC ¡Oh, marit confiat! *(Llegint.)*
Tocant el botó,
sabràs ben aviat
si ho seràs o no.
- PEUS Doncs, mira, ja ho sabs.
BRAC Què?
PEUS Home, has tocat el botó i t'ha dit: *(Cantant.)*
Cargol, treu banya... *(Parlat.)* Aquesta in-
recta và per tu.
- BRAC Fals! La dòna es incapaç de faltar-me; ai-
ningú m'ho treurà del cap.
- PEUS Es clar que no t'ho treuràn; més aviat te n'
afegiràn.
- BRAC Peus de pinyal...
PEUS Braç de ferrol...
(Joc a gust del director.)
- PEPA *(des de dintre.)* Maosic!
ELS DOS L'empresarial!
PEUS «Ojol» Rebem-la amb els honors d'ordenança

Música

- ELS DOS Donya Pepona,
munta a cavall per no anà a peu,
per no pagar lo que deu.
Donya Pepona, bona persona.
*(A mig número de música surt la Pepa per l'
dreta, muntant un burro, i es coloca al mig)*

ESCENA II

DITS i PEPA MUIXONI

Parlat

- PEPA Fills meus, preneu paciència; un dia o altre
cobrareu. La mà. *(Braç de ferro l'ajuda.)*

Gracies. Peus de pinya : lliga el « Brillante » an aquell taronger.

BRAC
PEPA Que ja ha vist al Governador?

No encara. Es a la Pagoda, amb motiu del casament de la seva filla Mimosa amb el príncep Kap de koko.

PEUS Doncs, havent-hi boda, hi haurà festes, i nosaltres podrem donar la nostra funció.

PEPA La donarem... després del ki-ki-ri-kí.

ELS DOS El ki-ki-ri-kí?

PEPA Ah! No sabeu de què's tracta?

ELS DOS No.

PEPA Doncs, escolteu : en aquest país, quan un príncep es casa, totes les diversions públiques se sospenen i els habitants es tanquen cada hu a casa seva, fins al moment just i precis en que'l marit dona a la seva muller el primer petonet d'amor conjugal.

BRAC El moment just... i precis?

PEUS Oh! I còm se pot saber, això?

PEPA Veureu: an el nuvi li donen el grau de marit a la Pagoda; però tant bon punt té l'efectivitat, obre la miranda que dona a l'Orient i crida tres cops: Ki-ki-ri-kí!

BRAC Sí, vaja; com si diguéssim el cant del gall.

PEPA Just. En japonès jo no sé què vol dir, això; però, poc més o menys, ja's comprèn.

PEUS Ja ho crec! Ki-ki-ri-kí.

ELS TRES (*crident*). Ki-ki-ri-kí.

PEUS Quin país més ximple!

BRAC Vetaquí un dimoni de costum que'ns privarà de fer la representació fins qui sab quant temps!

PEPA No ho crec.

BRAC Que són joves els casats de nou?

PEPA Ell vinticin anys i ella divuit.

PEUS Ui! Primera volada! Demà ballaré a la corda, vostè reventarà cercols de paper i aquest pararà la bola de ferro al clatell.

PEPA No cantem victoria, encara. Jo també m'hi vaig casar a divuit anys.

BRAC Vostè és casada?

PEUS No'ns ho havia dit mai.

PEPA Perquè les bestieses no s'han de dir. Res: estava de primera artista equestre al circ de l'Alegria, fent tercerilles de tant en tant, rebent algún raig de coces tot sovint i ballant el fandango o el ball anglès quan el públic em feia tornar a sortir. Després de fer el meu número, tenia el costum de pen-

dre alguna friolera al cafè de l'Eldorado. Allà vaig conèixer el meu marit, que servia a les taules de fòra i tenia una veu de bariton, fillets dolços!, que cada vegada que cridava: «Cafè!», se'm desmanegava la màquina dels sentiments. Canalla! Quina patida em va fer! Total: que vàrem casar-nos i al sortir de Betlem em planta al peu del portal, fuig amb el meu dot, sis-cents duros d'economies..., i no l'he vist mai més!

BRAÇ

Si que és trist!

PEUS

Casar-se i no trobar ningú per a cridar Ki-ki-ri-kí! Ja és tenir pegal!

PEPA

Doncs, encara l'espero, fills meus. Es a dir allò que's diu esperar-lo, no l'he esperat mai. A la taula del Bernat, qui no hi és, no hi és comptat.

PEUS

Déu dona faves a qui... Veu? Jo, en aquesta taula que diu, sempre m'hi trobarien entaulat.

PEPA

Còm s'entén?

PEUS

Jo dono el meu vot i res més.

BRAÇ

Déu vulgui que aquest príncep no faci com el seu marit.

PEPA

No és fàcil, perquè al Japó no desemparen als nuvis un sol instant. Després de la cerimònia a la Pagoda, els acompanyen fins a davant del pabelló nupcial; aquí; (*Signant-los*) i els presenten a les divinitats protectores del matrimoni, que són aquell parell de fantasmes: la deessa *Lesduxiques*, i el seu marit *Lesdugrosses*.

PEUS

Quins noms! Fins treuen les ganes de casar-se.

PEPA

I després de consultar l'oracle conjugal...

PEUS

Just: toquen el ressort! En Braç de ferro ho ha fet i ha trobat que la seva dòna...

BRAÇ

Fes el favor de callar, sents?

PEUS

I per què, si l'empresaria ja ho sab?

BRAÇ

Sí, però'l «Brillante» no, que no'n sab res.

PEUS

Serà l'únic, si per cas.

BRAÇ

Pinyal...

PEUS

Ferrol...

(*Joc de lluita com abans.*)

PEPA

Xist! Prou, que's perderien dugues cases bones. Doncs, com dèiem, després de l'oracle deixen soleta a la parella enamorada... i al cap d'una estona...

ELS DOS

Ki-ki-ri-kí!

PEPA

Aquests són.

- EUS (dirigint-se a les estatuës.) Oh, deessa *Lesduxi-*
ques i déu *Lesdugrosses!* Activeu la cosa. Vos-
altres que sou dos déus que feu cara de très
déus...
- EPA Ave Marí! Quin modo de parlar a les divi-
nitats!
- EUS No hi fa res. Són déus japonesos. No som
pas d'aquesta parroquia, nosaltres.
- EPA El cor em diu que molt prompte farem
funció.
- BRAC Ja era horal Ens deveu dinou setmanes!
- EPA Força major, fills meus. Qui diria que la
Pepa Tracamandana i Llistons, coneguda a
Barcelona per la «Signorina Muixoni», artis-
ta eqüestre de l'hu, s'havia de veure reduïda
a tal extremitat! Jo, que he tingut als meus
peus la flor dels concos de la capital i els he
dit que «naranjas»... d'aquí! Jo, que he ense-
nyat a un príncep l'idioma català!
- BRAC Tira!
- EPA Un príncep japonès, que per cert em va ex-
plicar els costums d'aquest país. Ara no
recordo com se deia; una cosa així com Mal-
karat o Karaderrap...; en fi, no ho recordo.
El séu Govern el va enviar a Espanya per a
estudiar els nostres costums; però al cap de
sis mesos se'n va entornar, i no l'he vist
mai més. Allavors fou quan vaig fundar el
circ cosmopolita, amb l'afany de trobar-lo.
He sembrat els millors artistes i cavalls per
tots els recons del món; qüestió de catxaça
en el pago. Arribo per fi a la capital del
Japó, confiant topar amb el meu deixeble,
i els restes de la gran companyia m'han
abandonat, menys vosaltres dos i el «Bri-
llante», que m'heu sigut fidels.
- PEUS Muixoni!
- PEPA Què mana?
- PEUS No la crido; vull dir que callem; he sentit
soroll de portes.
- PEPA Doncs no perdem temps i anem a buscar
allotjament.
- BRAC En marxa.

Música

- ELS TRES Busquem alguna fonda
per descansà i dormí.
Déu vulgui que'ns despertí
prompte el ki-ki-ri-kí.

BRAÇ
Si jo'm trobés al «puesto»
d'aquest trompa de marit,
vatúa el mónl,
a trenta llegües de l'imperi
s'hauria sentit:
Ki-ki-ri-kí!

ELS TRES
Busquem alguna fonda
etc., etc.

PEUS
Si jo'm trobés al «puesto»
del príncep japonès,
ja hauria «echado el gallo»
un cop, i dos, i tres:
Ki-ki-ri-kí!

ELS TRES
(Braç de ferro porta el burro.
Busquem alguna fonda
etc., etc.
(Se'n van pel fondo esquerra.

ESCENA III

SISTACS i MILOKA

Parlat

SISTACS *(obrint la porta del pabelló dreta i mirant pe*
tot arreu). No se sent res.

MILOKA *(fent lo mateix pel pabelló de l'esquerra).* Qu
són fòra?

SISTACS Sí; ja no'ls veig més que l'esquena.

MILOKA Quin esglai!

SISTACS Valga que'ls he sentit de lluny.

MILOKA No més hem tingut el temps just d'amagar
nos en els pabellons. Qui deuen ésser aquest
estrangers?

SISTACS Ah, no ho sé; pots contar que no m'he entre
tingut a obrir la porta per a mirar-me'ls
Potser són una partida de pabellons grocs
que volen clavar falconada per aquí, perquè
fòra dels convidats a la boda, tots els habi
tants deuen estar, a aquestes hores, tancats
i barrats a casa seva. De totes maneres, e
perill ja ha passat; ves-te'n, Miloka, i barre
ja't amb el corteig nupcial. *(Abraçant-la.*
Si el Governador no ha notat la nostra ab
sència ni el motiu que l'ocasiona, tot anirà bé.

MILOKA Es tant gelós!... Si sabia que m'he quedat
amb tu, Sistacs del meu cor, ja estaríem ben
frescos!

- TACS
LOKA Valga que té molta confiança en mi.
Es ben cert. I lo més extraordinari és que t'hagi escollit a tu per a vigilar les favorites del serrall.
- TACS Ja veuràs..., és el meu ofici. Figura't que'm va fer venir de Constantinoble expressament... Allí estava col·locat, feia cinc anys, com a capitost d'eunucs de l'harem d'un turc que és molt curt de vista.
- LOKA Això et devia valer.
- STACS Es que tinc certificats legalitzats amb tots els ets i uts. Jo mateix me'ls vaig engiponar. El Governador, Karaforrat, s'ho va creure molt tranquil, i fins m'ha confiat l'educació del séu nebot, el Príncep Kap de koko, que és un beneit, i de la seva filla, Mimosa, que és una tana. Ja't dic jo que me n'he vistes de totes amb aquest parell de deixebles!
- LOKA En canvi, com a guardià de les favorites, has tingut estones ben bones.
- STACS Prou que ho sabs, traidorotal Perxò, ell en té la culpa. Essent català, com sóc, va voler que us ensenyés la meva llengua, i des de allavors vaig posar els meus curts coneixements a la vostra disposició. (*Abraçant-la.*)
- LOKA I no me'n queixo.
- STACS Ves a reunir-te amb els convidats.
- LOKA (*l'abraça, se'n và i torna*). Ah, ni una paraula, a les altres favorites, sobre les nostres relacions.
- STACS Vols callar? Això ni s'ha d'advertir. I, sobre tot, elles ja ho saben fa temps.
- LOKA Vaia un secret!
- STACS Els meus, tots són així. Ves-te'n amb els convidats.

ESCENA IV

SISTACS

- STACS És maqueta, veritat? Les altres també. Aviat seràn aquí. Doncs, amb tot i aquest bé de Déu d'odalisques, enyoro la plaça de Catalunya. Quan penso que no hi tornaré mai més!... No sé quin sant se va trencar el coll el dia que'm vaig casar. Oh, i amb qui? Amb una xicota magre..., res, un clau..., lo que's

diu un veritable clau! Estic cert que, quan prenía banys, després se venía l'aigua de la font del Ferro. Em va dir que dreta-igual, i a mi m'agraden revingudes accidentades. Perxò — val a dir-ho — m'haig fer una com un cove. Però — també a dir-ho — l'he pagada ben cara. D'ençà que soc aquí, em veig obligat a parlar de falsos tenint més facultats que en Gayarre. Resultes d'enraonar devegades amb la cara blanca, he tingut dos cops engines del mateix color: «disteria», que'n diuen ara. Fent crec que he perdut els aguts. Es clar, com que'ls aliments tampoc corresponen... Se'm fa pre menjo nespres. Abans, a Barcelona, el crit meu dominava tota la plaça de Catalunya. Donava gust quan jo cridava... (*Cruc a dintre.*) Calla: ja arriben els nuvis amb tot l'acompanyament. M'hi vaig a barrejar per a fer número. (*Mutis fons esquerra*)

ESCENA V

KARAFORRAT, EL PRÍncep KAP DE KOKO, SISTACS, ATXUM, KRIK-KRAK, ZIM-ZAM, MIMOSA, MILOKA, BENGALÍ, SIS FAVORITES, QUATRE GUARDES I QUATRE PORTANTS DE PALANQUINS

El sèquit ve de la dreta, ordenat de la següent manera: Atxum i dos Guardes, quatre Favorites, Mimosa en el palanquí, Karaferrat, Kap de koko, Sistacs i Zim-zam, quatre Favorites i dos Guardes. El palanquí s'atura davant de les estatuës. Karaferrat i Kap de koko ajuden a Mimosa a baixar.

Música

Tots

S'han casat,
tant bona parella,
s'han casat,
guapos com ell i ella.
Si dos esposos han dit sí,
no ho és però sembla mentida,
això és qüestió de mort i vida.
Si dos esposos han dit sí
i ja no se'n poden desdir,
ja han dit sí
i ja no se'n poden desdir.

AVORITES

A casa el papà, princeseta,
dormíeu lluny de tots perills;
avui ja dormireu, pobretal,
amb el papà dels vostres fills.

Ki-ki-ri-ki!

S'han casat, etc., etc.

(A l'acabar, tots riuen.)

LS HOMES

OTS

Parlat

KARAF.

Vatúa Budal! No vull que ningú rigui, digui lo que digui; el qui rigui i no se n'estigui, sigui qui sigui, potser que'l castigui! (*Tots s'inclinen fins a terra.*) Estem en ple ki-ki-ri-ki... Comprès? (*A una senyal d'ell tots s'alcen.*) Ara, príncep, a vos i sols a vos toca fer brotar el somris de les nostres expressives fesomies. Comprès?

PRÍncep

KARAF.

(*molt fret*). Sí, oncle.

SISTACS

KARAF.

(*apart*). Sí, oncle. El clima d'aquest xicot no'm sembla massa tropical. (*Alt*). Sistacs! Planeta del firmament! (*Inclinació profunda.*) No t'he vist a la Pagoda. Ont estaves durant la cerimonia nupcial?

SISTACS

KARAF.

Estrella de l'espai! Ja sabeu que les meves delicades funcions m'impedeixen presenciar tot acte de matrimoni.

TOTES

KARAF.

Ah! Es cert. (*Les dones sofoquen una rialla.*) Eh? Qui ha rigut?

SISTACS

KARAF.

Jo no.
No vull que ningú rigui, sigui qui sigui. (*Inclinació com abans.*) Comprès? (*Senyal i tots s'alcen.*) Sistacs! Menudencia occidental! Palmatoria de l'Orient! (*Com abans.*)

SISTACS

KARAF.

SISTACS

KARAF.

Acosta't i parlem baix. Em sembla que'l príncep... el teu deixeble... és una mica... no trobo el mot. Un xic... dallonces. I que li falta completament la... també se m'esgarría l'expressió. Vull dir que està molt faltat de... daixonces. Comprès?

Es natural: l'emoció inseparable d'un primer debut.

Vols dir?

Ell mateix m'ho ha dit.

Malament. Aquest xino és capaç de fer-nos estar tristos tota la vida. Veiam, nebot: fes un esforç. De tu sol depèn l'alegria del país. Pensa que'l japonès que no riu és un canti sense ànima, una campana sense batall, una gavia sense lloro, una «niñera» sense soldat!

La broma i l'alegría, aquí al Japó, és el distintiu del caràcter nacional. Si és una cosa que de tant sabuda... la tornaré a dir perquè se sàpiga més.

Música

- KARAF. El japonès és molt trempat,
molt tranquil i molt gat;
tant si ha perdut com si ha guanyat,
el japonès sempre és trempat.
- TOTS El japonès és molt trempat,
etc., etc.
- KARAF. Aquí riem amb facilitat;
tothom diu que'l riure fa viure,
i si algú s'ha mort reventat,
és que s'ha reventat de riure.
S'ha mort de riure (*bis*).
- TOTS El japonès és molt trempat,
etc., etc.
- SISTACS Els catalans són molt riallers
i algú cop riuen sense solta.
El japonès arriba a més
i riu sense solta ni volta.
Riu sense solta,
riu sense volta.
- TOTS El japonès és molt trempat,
etc., etc.
- MIMOSA Ai! Estic plena d'inquietut,
doncs l'endemà d'ésser casada,
tothom me diu que hauré perdut...
aquest posat de recatada,
de recatada (*bis*).
- TOTS El japonès és molt trempat,
etc., etc.
- PRÍncep Jo no hi estic acostumat;
el dur pes és cosa molt amarga;
tothom me diu que un cop casat
hauré de dur sempre la carga,
sempre la carga (*bis*).
- TOTS El japonès és molt trempat,
etc., etc.
- KARAF. Ara'm vull dedicar del tot
a buscà una dida aixerida.
Si al cap de l'any no ve un xicot,

a tots dos els engego a dida,
els dono a dida (*bis*).
El japonès és molt trempat,
etc., etc.

Parlat

- KARAF. Veiam, nebot: un xic d'amor propi, i quan hauràs donat la senyal de l'alegría, us reservo a tots una sorpresa.
- SISTACS De les que venen de nou?
- KARAF. No; de Barcelona.
- LES DÒNES Què és?
- KARAF. Si us ho dic, no us sorprendreu.
- MIMOSA Sí que'ns sorprendrem.
- SISTACS Fins faràn com aquell que's queda de pedra.
- KARAF. Essent així, «meno». Heu vist les caixes que varen arribar ahir i estàn guardades en aquest pabelló? (*Signant a l'esquerra.*)
- TOTS Sí.
- KARAF. Sabeu qué contenen?
- TOTS No.
- KARAF. Doncs vaig a dir-ho. Les més grans contenen vestits de moda, preciosos, per a les favorites.
- LES DÒNES Quina alegríal (*Amb explosió.*)
- KARAF. I ara? Que no podeu estar alegres d'una manera més trista? Estem en ple ki-ki-ri-kí. Digueu: Quina alegríal (*Molt lúgubre*). Comprès?
- TOTS Quina alegríal
- KARAF. Això és això. Per a vosaltres (*dirigint-se als homes*), m'han enviat cinc-centes ampolles de xampany de Reus.
- ELS HOMES Tant si em creus com si no'm creus, res com el xampany de Reus. (*Imitant unes absoltes.*)
- KARAF. Molt bé; esteu a l'altura de la situació.
- SISTACS (*apart*). Com que per aquí venen missioners, han après aquest concertant d'esglesia.
- KARAF. I tot ha vingut de Barcelona, la terra de les llums i de les pedres primerenques.
- PRÍncep Allà sí que's deuen fer bons estudis, veritat, oncle?
- KARAF. Ja ho crec! Fa alguns anys vaig visitar aquella població, no més per a veure una curiositat que, de les meravelles del món, és la que fa nou.
- TOTS Què és?
- KARAF. A la Pagoda principal d'ells i sols un cop

- cada any, perquè surt molt car, deixen veure a l'extrem del raig d'un brollador, un ou que balla millor que una bayadera.
- TOTS
SISTACS
KARAF. Ah!
(*apart*). Babaus!
He han vist els meus ulls! Allà vaig conèixer una tal Pepa.
- SISTACS
(*apart*). Pepa? El nom de la meva víctima?
(*Alt.*) Quina Pepa?
- KARAF. Una professora de català que m'ensenyava la llengua. Quina conversació! Quin talent! Finalment li varen treure una tonada que feia:
Ai, Pepetal... Ai, Pepetal... (*Cantant.*)
Quan te veig, el cor me peta. (*Acabant.*)
- TOTS
KARAF. I ara? I el ki-ki-ri-kí?
ELS HOMES
KARAF. Quan te veig, el cor me peta! (*Absoltes.*)
KARAF. Qui us l'ha ensenyat aquest cant?
TOTS
KARAF. En Sistacs.
No m'estranya. (*A Sistacs.*) Ja's veu que coneixes la música clàssica del teu país.
- SISTACS
KARAF. Piràmide de galanteria! (*Inclinació.*)
Fills meus, quina llengua més rica és la catalana! Es tan expressiva, que al tornar al Japó vaig decretar que fos la llengua oficial del Govern. Jo ja no'n gasto d'altra i la maneja molt regular. Podrà ésser que en els discursos oficials falti a la llista algun mot enrevessat...
- SISTACS
En aquest cas, ja sabeu que, empleant els auxiliars dallonces i daixonces, sortiu del compromís.
- KARAF. I m'entenen de la mateixa manera; però, per això, penso tornar prop de la Pepa a perfeccionar-me, tant prompte com la constitució em permeti separar-me de la patria.
- SISTACS
Que serà quan el príncep us dongui un hereu... o una pubilla, qui sab mare de Brama?
- KARAF.
PRÍncep Ja ho sents nebot: això és cosa teva. Comprès?
Sí, oncle. He vist a l'hort del palau un quadre de cols molt grosses, i demà, la meva esposa i jo, us collirem lo que convingui.
- KARAF.
PRÍncep Què dius, ara?
Es clar. Els nens petits, el déu Brama els deixa sota les cols. Veritat, mestre?
- SISTACS
Jo... n'he menjat moltes de cols i sempre he tingut la sort de no trobar-hi cap criatura.
Que és tònto el cosinet!
M'ho has tret del paladar.
- MIMOSA
KARAF. Els nens petits no s'han criat mai sota les cols.

KARAF. Naturalment! Ah, però tu sabs que la meva filla sab que... Al cap d'avall val més que ho sàpiga, perquè...

MIMOSA
KARAF. Les criatures es troben sota les roses. Les roses? Ja veig que no'n sortirem. L'un diu cols, l'altre flors.

SISTACS
KARAF. No'm desagrada la coliflor!
SISTACS Formiga de l'Occident!
KARAF. Fanal del barco de l'Estat!
Que no has explicat als teus deixebles els deures del matrimoni?

SISTACS
KARAF. Els saben de cor, quinqué del cel. Prou llums, que encara fa sol. Veiam, reci-teu-me aquesta lliçó immediatament.

Música

PRÍncep
Quan un marit pren una esposa,
jurant-li amor eternament,
per a fer-la contenta i ditxosa,
no pot deixar-la ni un moment.
El culte del matrimoni
ha de tenir sols un altar,
un sol ídol, que és la dona,
i el marit i el capellà.
Del casori l'abecedari
és amb l'esposa estar molt junt
i anar llegint el breviari...
A cada punt? (*Amb ignocenta curiositat.*)
A cada punt.

MIMOSA
i PRÍncep
KARAF.
MIMOSA
(*Pariat.*) Molt bé! Ara tu, filla meva.
Quan un marit pren una esposa,
jurant-li amor eternament,
per a fer-la contenta i ditxosa
no pot deixar-la ni un moment.
Adornos i riques gales
a la muller té de prodigar,
i al braç del marit apoiada
en els salons poder brillar.
Mes si així l'esposa és ditxosa,
prefereixo a tot lo demés
un nen bonic com una rosa...
Cada mes? (*Com abans*)
Cada mes.

PRÍncep
MIMOSA

Parlat

KARAF. Molt bé. I ara, nebot, te deixarem lliure per a que consultis l'oracle del matrimoni i passis a ocupar amb la teva muller el pabelló nupcial. Comprès?..

- PRÍncep
KARAF.
SISTACS
- SÍ, oncle.
(*apart i imitant-lo*). Sí, oncle. Ensopit!
(*apart*). Sembla un ninot de câ'n Fraderal
«Por cuarenta reales digo papá y mamá.»
Ja te'n vas, papà?
- MIMOSA
KARAF.
- Es precis, filla meva. La nostra presencia
aquí ja no't fa cap falta. Diré més: a la llar-
ga, potser se't faria pesada. (*Enternint-se.*)
Filla meva: la teva pobra mare ja no és aquí
per a donar-te els últims concells. Per for-
tuna ja és al cell! Qui estigui bé que no's
mogui. Em toca, doncs, a mi, reemplaçar-la
sobre la terra.
- SISTACS
- Ja hi som! Discurs de circumstancies.
(*Murmulls.*)
- KARAF.
- Que calli la classe inferior! Filla meva: tu
ignores lo que és el matrimoni, perquè no
t'has trobat encara en aquest cas..., oficial-
ment ni oficiosament. Ei, m'ho penso.
- MIMOSA
KARAF.
- Papà...
- En canvi, jo ho sé massa. Per espai de vinti-
tres anys... jo ho he sigut.
- SISTACS
KARAF.
- Per tots quatre cantons.
- SISTACS
KARAF.
- Microbi de ponent!
Cadencia de la música celestial! (*Inclinació.*)
Si torno a sentir una altra interrupció inco-
rrecta, et faig amputar el cap! Doncs, com
deia, conec a fons...
- MIMOSA
KARAF.
- Quan m'hagi de tornar roja, m'ho avisaràs.
«Meno». Conec a fons el matrimoni i puc
dir que la part elemental d'aquesta ciencia
l'he cursada amb ta mare. Després vaig
aprendre el batxillerat amb les teves maras-
tres de la mà esquerra, aquí presents. Favo-
rites! Cortesia! (*Inclinació; senyal com abans.*)
Sobre tot, correcció! Doncs, bé: en el matri-
moni, filla meva, hi han estones bones i esto-
nes dolentes. Pugen més les dolentes que les
bones, per desgracia. Jo ja sé de sobres que al
principi s'hi troba un cert benestar, una cer-
ta... dallonces..., que sedueix..., que encisa;
però no dura gaire. I és natural que si al ma-
rit li falta la... la persuasió..., tu no trobes la
felicitat desitjada... o somniada. En fi: demà
ja'm donaràs detalls, sabs? Entre tant, aquí
tens la meva benedicció. No ploris; ja ets
beneita.
- SISTACS
KARAF.
- (*apart*). Oh! Ja ho era!
Abraça al teu pare... i dorm quan sigui
l'hora.

MIMOSA Papà!...
PRÍNCEP Oncle!...
KARAF. (*a son nebot*). I tu, ja ho sabs. El ki-ki-ri-kí quan més aviat millor, perquè si el «statu-quo» dura gaire, els meus vassalls, tancats i barrats a casa seva, aviat faríen fortor de reumàtic.

PRÍNCEP Sí, oncle.
KARAF. (*apart*). Això és un gendre? Això és un granisat d'arroç. (*A Sistacs*). Per fortuna en porto una de cap. (*Alt*). Guardes: no vull tornar a dir que aquest palanquí no'l vull aquí! Favorites! Retireu-vos! Sistacs!

SISTACS Ull dret de Buda!
KARAF. Vina amb mi.

Música

CHOR Sembla que ara els destorbem;
ben solets els deixarem;
alça, anem, caminem,
demà dematí tot ho sabrem.

KARAF. Ara us deixo sols aquí,
i fes que ella pugui di:
Ai, cosí! Vina aquí!
Qui t'estima, ratolí?

TOTS Sembla que ara els destorbem
etc., etc.

(*Les dones surten pel pabelló de l'esquerra; guardes i portants de palanquí per la dreta. Karaforrat i Sistacs darrera de les estatués.*)

ESCENA VI

EL PRÍNCEP KAP DE KOKO i MIMOSA

Parlat

(*Pausa, durant la qual se miren encongits.*)
PRÍNCEP No trobes que fa calor, cosineta?
MIMOSA Sí que'n fa, cosinet. (*Pausetà.*)
PRÍNCEP Doncs... vetaquí que ja som casats, veritat, cosineta?
MIMOSA Sí, cosinet. Casats... l'un amb l'altre.
PRÍNCEP Diguem tots dos. I sabs per què ens han casat, a tots dos, cosineta?
MIMOSA Potser ho han fet perquè siguem marit i muller.

PRÍNCEP M'ho havia pensat. (*Pauseta.*) I sabs què fan els nuvis quan ja són marit i muller?

MIMOSA Això sí, que ho sé.

PRÍNCEP Què fan?

MIMOSA Es barallen tot el dia. El papà i la mamà es barallaven de nit i tot.

PRÍNCEP No ho trobo gens distret, oi, cosineta?

MIMOSA Oi!

PRÍNCEP No trobes que fa calor, cosineta?

MIMOSA Oh, sí, molta, molta calor, cosinet!

ESCENA VII

DITS, KARAFORRAT i SISTACS

(*Surten sobre el pedestal i els seus caps ocupen el lloc dels caps dels déus, que s'han abaixat.*)

KARAF. Tot just són aquí? Sí que van endarrerits.

SISTACS I allò que portàveu de cap?

KARAF. Sistacs! Proletari occidental!

SISTACS Marenga de la confiteria del cel!

KARAF. Calla i deixa't de llaminadures! (*Pausa.*)

MIMOSA Sabs, cosinet, que'l papà diu que hem de consultar l'oracle?

PRÍNCEP Sí, cosineta. Vull preguntar a la deessa Lesdúxiques si seré tant feliç com el séu marit Lesdugrosses. I apropòsit: sabs què vol dir un marit que les du grosses, cosineta?

MIMOSA No, cosinet. Però ho preguntaré al papà. Ell sí que ho deu saber.

SISTACS Prou que ho sab.

KARAF. Prou, prou... Per què?

SISTACS Candelabro celestial.

KARAF. Calla!

MIMOSA Toca el botó, cosinet. (*Kap apreta el ressort.*)

Ai, ai, no sona! Quina sort!

KARAF. Que és estrany que no soni!

SISTACS Perquè jo hi sec a sobre.

KARAF. Aixeca't. No veus que espatlles la màquina?

SISTACS Sí, prisma de perspiciacia!

PRÍNCEP Ara tu, cosineta. (*Ella toca el ressort. Motiu d'abans.*)

MIMOSA Té, ja sona.

KARAF. Ai, pobra filla meval!

SISTACS Es coneix que això và de pares a fills.

KARAF. Sistacs!

SISTACS Lluna esplendent !
KARAF. Calla ; ara parlaven d'amor. (*Pauseta.*)
PRÍncep No trobes que fa calor, cosineta ?
KARAF. (*cridant*). Vaja, prou! Massa calor! A l'últim em fareu suar !
MIMOSA Ail El déu ha parlat!
SISTACS Vos han pres pel déu marit.
PRÍncep Gran senyor : què hem de fer ?
KARAF. Estimar-vos ! (*Amb veu terrible.*)
MIMOSA Fa estona que ho fem.
KARAF. Estimar-vos... amb amor.
PRÍnc. i MIM. L'amor ? Què és, l'amor ?
KARAF. Doncs digues que no'ls has ensenyat res.
SISTACS Font de dolçura ! Els he ensenyat tot lo que sé.
KARAF. I què has de saber, tú ! Es clar: ja no m'estranya que la seva educació no sigui complerta.

Música

PRÍncep Cosina, diga'm si sabs qui és l'amor, que no conec encara.
MIMOSA Jo ni el conec ni sé qui és ; ningú me n'ha parlat fins ara.
PRÍncep Diu l'oncle que això de l'amor és cosa que'l cor esvalota.
MIMOSA D'això se'n parla amb molt calor en les cançons de *La Mascota*. Els indiots m'estimo molt.
PRÍncep Més m'agraden els moltons.
MIMOSA Quan se posen a fer glu, glu !
PRÍncep Quan comencen a fer bè, bè !
PRÍncep Quan els moltons s'estimen tant jo no sé lo que fan, cosina.
MIMOSA Jo tampoc sé lo que'ls galls fan quan tenen aprop la gallina. Després de mil comparacions, no sé qui és l'amor, encara.
PRÍncep Entre els indiots i entre els moltons, jo no'n puc treure l'aigua clara.
MIMOSA Els indiots m'estimo molt,
etc., etc.

Parlat

MIMOSA Glu, glu, glu ! (*Continuant imitant als indiots.*)
PRÍncep Bè, bè, bèee! (*Imitant desafortadament el bè.*)
KARAF. (*ap.*) Burros!
PRÍncep Si això és amor, no hi trobo el compte.

MIMOSA Jo tampoc. (Pauseta.)
PRÍncep Ja deu ésser hora de dormir.
MIMOSA Sí, ja deu ésser hora de dormir.
(*Se'n van, ell pel pabelló dret i ella per l'es-*
querra, dient els següents versos des de la
porta, i es tanquen per dins.)
PRÍncep Bona nit, cosineta.
MIMOSA Bona nit, cosinet.

ESCENA VIII

KARAFORRAT i SISTACS

KARAF. Còm s'entén? L'un per birondom i l'altre
per birondena? Cà, cà! No pot ésser de cap
manera. (*Gesticulant, cau darrera el pedestal.*)
SISTACS Ai! Sol eclipsat del firmament, que heu
pres mal?
KARAF. Cà! El mal m'ha pres a mi. (*Trucant-se el*
cap.) Una esquerda al cap; però no serà res.
El cap rai. Ditxós Ki-ki-ri-kí! Ets tant lluny,
que no't veig venir. I això és el teu deixeble?
SISTACS Potser si li busquéssim un altre professor...
KARAF. Millor seria una professora... (*Soroll de dispu-*
tes dintre.) Què és això?

ESCENA IX

DITS, ATXUM, PEPA MUIXONI, BRAÇ DE FERRO, PEUS DE
PINYA, KRIK-KRAK i TRES SOLDATS
(*Atxum fa entrar per força a la Pepa. Els soldats, amb llan-*
ternes japoneses, porten quasi arrocegant als altres dos.)

Música

CHOR D'HOMES Anem, marxem i caminem;
ai del que faci resistencial!
Incontinent, ara volem
que'ns expliqueu vostra presència.

Parlat

KARAF. Què és, això?
PEPA Ei, tu, soldat d'a quarto el rengle, no toquem!
ATXUM Es que tinc la vista als dits.

PEPA Doncs fica't la vista a la butxaca amb el mo-
cador a sobre.
ATXUM Ui! El Governador!
PEPA Karaforrat!
KARAF. (ràpid). Muixoni!
SISTACS (ap.) Cristol! La dòna!
KARAF. (amb alegria). Josefina! El cel t'envia. (*Als
guardes.*) Acompanyeu aquests nobles es-
trangers a la sala dels festins.
BRAÇ Vesllumo un àpet.
PEUS Em sento aprop un tec.
BRAÇ i PEUS Atxum, acompanya'ns!
ATXUM Es que...
BRAÇ i PEUS Serveix de guia, Atxum! (*L'agafen pel coll.*)

Música

BR., PE. i CHOR Anem, anem, anem
 Aneu, aneu, aneu
 al menjadó amb gran diligència.
 Cuitem, cuitem, que menjarem;
 Cuiteu, cuiteu, etc.
 ja hem acabat de fê abstinència.
 ja heu acabat, etc.
 (*Braç i Peus s'emporten a Atxum. Els guar-
des, que han deixat les llanternes prop de les
estatues i dels graons del pabelló, els se-
gueixen.*)

ESCENA · X

KARAFORRAT, PEPA MUIXONI i SISTACS

Parlat

(*Els dos primers parlen apart.*)
SISTACS Gràcies que no m'ha conegut. I s'ha engrei-
xat! Si era un clau!
KARAF. Josefina! (*Obrint-li els braços.*)
PEPA Karaforrat! (*Llençant-s'hi.*)
SISTACS I als meus bigotis! Això sí que'm carrega.
PEPA Ten compte, que allà hi ha un xino.
KARAF. No és xino, però l'enganyarem com si ho fos.
 El tinc aquí per... (*Li parla a l'orella.*)
PEPA Pobre home!
SISTACS Vols-t'hi jugar que li diu? Anem, vaja:
aquests romanços són carregosos per a un
marit.

- KARAF. Ara se n'anirà. (*A Sistacs.*) Dignes al príncep que vingui immediatament. Es tracta d'una llicó.
- SISTACS (*apart*). Potser sí que vol...
- KARAF. Ves, molècula improductiva.
- SISTACS (*alt*). Muntanya de subtilesal Hi vaig. (*Apart.*) Vaia uns encàrrecs per a un marit. I s'ha engreixat! (*Se'n và.*)
- PEPA Ditxosos ulls!... (*Volent-lo abraçar.*)
- KARAF. No, ara no; més tard. Els moments són preciosos. Es tracta de coses formals. Si vols, pots salvar l'Estat.
- PEPA Jo?
- KARAF. Avui he casat la filla.
- PEPA Ja ho sé: amb un príncep.
- KARAF. No; amb un troç de còniem, i convé aixeri-bir-lo a tota costa. Tu sola pots fer aquest miracle. Ara vindrà aquí; te l'entrego llanut: torna-me'l esquilat.
- SISTACS (*sortint.*) Diu que ve tot seguit.
- KARAF. (*a Pepa*). Te deixarem sola amb ell. (*A Sistacs.*) Fes portar xampany. (*A Pepa.*) Alguns cops n'hem begut: veritat, Muixoni?
- SISTACS (*apart*). Un príncep i xampany? Què hi farem! Nostre Senyor fa tot lo que Déu vol.
- KARAF. (*a Pepa*). Bona sort!

Música

- ELS TRES Ai, ding, dong, ding! Ai, dong, ding, dong!
Ara ve'l príncep del Japón.
Amb les ampolles de «chandón»,
arribarem qui sab aont.
(*Karaferrat se'n và per la dreta. Sistacs pel pabelló de les dones. Dos japonesos porten una tauleta amb ampolla i copes de xampany. Destapen l'ampolla i se'n van. Segueix el motiu anterior en l'orquestra.*)

ESCENA XI

PEPA MUIXONI i EL PRÍncep KAP DE KOKO

Parlat

- PRÍncep (*apart*). Una estrangera!
- PEPA (*apart*). Holal Aquest príncep pot ben anar.
- PRÍncep M'han dit que un cèlebre professor...

- PEPA Soc jo. Voleu ésser el meu deixeble?
PRÍncep Per què no?
PEPA (*apart.*) Pot ben anar. (*Alt.*) Doncs, per a començar la lliçó, preneu una copa, doneume'n una altra i bevem a la vostra salut.
PRÍncep No'm desagrada el principi. (*Trinquen i beuen.*)
PEPA (*apart.*) Es guapot!
PRÍncep Ai, còm pical!
PEPA Oh, senyal de musica. Avui dedicarem la lliçó al capítol de les sensacions.
PRÍncep Sensacions?
PEPA Exemple: quan esteu prop d'una dòna jove i guapa, que us mira... així (*mirant-lo amb picardia*), què sentiu?
PRÍncep No sé còm explicar-me. Una cosa... que no és carn ni peix.
PEPA (*apart.*) Quina hora és? Dotze horas! Endavant. (*Alt.*) Quan una mà blanca i molsudeta estreny la vostra; quan vos acaricia una halenada suau, no sentiu res... aquí? (*Posant li la mà al cor.*)
PRÍncep Sí, sí!
PEPA Què sentiu?
PRÍncep Sento... que m'agafa set. (*Beu una copeta.*)
PEPA Ai!
PRÍncep Què?
PEPA Una bestiola que'm và esquena avall: mireu-m'ho. (*Posa la mà sobre el coll de Pepa, es deté i torna a beure.*)
PRÍncep Una bestiola?... M'escanyo de set.
PEPA Cuiteu, príncep: treieu-me això.
PRÍncep Ara vinc. (*Buscant-li pel clatell.*) Que és llis! Que és fi! Rebrama, quina set! (*Torna a beure.*)
PEPA Ai, ai, quina picor!
PRÍncep No us espanteu: ja la trobaré. (*S'arreboça les mànigues i l'abraça.*)
PEPA Vaja, vaja, estiguen quiet.

ESCENA XII

DITS, i SISTACS i MIMOSA, pels caps de les estatués

- MIMOSA El meu marit abraçant a una altra dòna!
SISTACS Ja us ho deia. Callem.
MIMOSA Es que és el meu marit.

- SISTACS Jo també .. Es a dir, no; vull dir que soc...; però callem.
- PEPA Vaja, vaja, príncep!
- PRÍncep Oh, no encara.
- MIMOSA Es horrorós!
- SISTACS Per mor de Brama, callem!
- PEPA (*ap.*) Bo, ara m'agafa set a mi. Serviu-me, príncep; serviu me xampany, príncep.
- PRÍncep Sí, bevem, perquè, gracies an aquest licor, descobreixo nous horitzonts a la vida.
- SISTACS (*ap.*) Jo sí queestic a punt de caure en basca horitzontalment.

Música

- PRÍncep Licor brillant, que has despertat la meva animeta adormida.
- PEPA Aquest licor al plaer convida; fa del mortal la felicitat.
- PRÍncep Oh, sí! La ditxa ara endevina el meu cor, fet per a ignorar.
- PEPA Ell al que ignora l'il·lumina i de la vida ell fa gosar.
Oh, xampany, bon xampany,
nèctar ardent de l'amor,
quan apuro la botella,
la lava corre per dintre el cor.
- PRÍN. i PEPA Oh, xampany, etc.

Parlat

- PRÍncep (*volent omplir les copes*). S'ha acabat; però en el pabelló nupcial n'hi ha quatre ampolles més.
- PEPA Deixeu me buscar la bestiola que'm rosega.
- PRÍncep Deixa-la estar la bestiola! Que mengi tot-hom. Vina amb mi.
- PEPA Oh, príncep!
- PRÍncep Si et dic que n'hi ha quatre ampolles més!
Vinal!

Música

- PRÍN. i PEPA Oh, xampany, bon xampany,
nèctar ardent de l'amor,
quan apuro la botella,
la lava corre dins del cor.
(*Kap de koko la fa entrar al pabelló de la dreta.*)

ESCENA XIII

SISTACS i MIMOSA ; després, KRIK-KRAK

Parlat

- SISTACS Còm s'entén? Se'n van? Cà, cà! (*Baixa.*)
No pot ésser de cap manera! Príncep! Pepa
Tracamandana i Llistons!
- KRIK. (*crídan*). «Alto!» Ningú passa!
(*A la porta del pabelló dreta.*)
- SISTACS Príncep! Muixoni!
- KRIK. Muixoni vos!
- SISTACS Vull passar!
- KRIK. No's passa sense ordre del Governador.
(*Se'n va Krik-kra.*)
- SISTACS Doncs vaig a buscar-la. Mentres hi arribi
a temps! Vaja, és carregós això per a un
marit! (*Se'n va.*)

ESCENA XIV

MIMOSA (que ha baixat), BRAÇ DE FERRO i PEUS DE PINYA

- BRAÇ i PEUS (*mig beguts i cantant*).
I després de tants romanços,
faltóme mi esposo,
que es lo peor.
- PEUS Eh, quina mantellineta?
- BRAÇ Veus? Jo més m'he estimat una paperina.
- MIMOSA Dos estrangers?
- PEUS Una japonesa!
- BRAÇ Bona pell!
- MIMOSA Potser van amb la dòna que abraça el meu
marit. Oh, venjança! (*A Braç de ferro.*) Fes-
me un petó.
- ELS DOS Eh?
- MIMOSA Un petó aquí.
- BRAÇ (*ap.*) Vaja, l'he fletxada! Fa un quant temps
que no n'erro cap. (*Fent-li.*) Ja està.
- MIMOSA (*a Peus de pinya.*) Tu també.
- PEUS Eh? (*Ap.*) Ara en vol dos. Deu ésser una so-
cialista. (*Li fa.*) Ja està. (*Ap.*) Això és una
mel-melada!

MIMOSA Ah, Kap de kokol Me la pagaràs!
BRAÇ Que potser és l'esposa del príncep?
MIMOSA Sí.
PEUS (ap.) Es la princesal
BRAÇ (ap.) Una princesal Es la primera ves que
ma rosso cuan la aristocracia.
MIMOSA I després?
PEUS Després... què?
MIMOSA Després dels petons, què ve?
BRAÇ (ap.) Ai, ai, que no ho sab?
PEUS (ap.) El séu marit no n'hi ha dit res.
MIMOSA Expliqueu-vos.
PEUS Després... es torna a començar.
(Van a besar-la.)
MIMOSA No, no! Proul (Al separar-se, Braç i Peus li
fan un petó.) Oh! Jo ho sabré! Miloka, Ben-
galí, veniu totes.
(Musiqueta a l'orquestra.)

ESCENA XV

DITS, MILOKA, BENGALÍ i LES ALTRES FAVORITES

TOTES Què passa?
MIMOSA Que'l meu marit m'enganya.
TOTES Ja?
MIMOSA I vull enganyar-lo an ell.
TOTES (escandalitzades). Oh!
MIMOSA Què s'ha de fer per a enganyar-lo? Sou les fa-
vorites del Governador i deveu saber-ho.
TOTES (picades). Nosaltres?
MIMOSA No'm digueu, que, Bengalí, tu mateixa m'ho
vares confessar.
BENGALÍ Veritat; però va ésser després.
MIMOSA Després de què?
BENGALÍ Oh! Després...
MIMOSA Es a dir que hi han coses que jo ignoro?
BRAÇ i PEUS (avançant-se). I tant!
TOTES (reculant espantades). Ah!
MIMOSA No tingueu por: són amics.
BRAÇ i PEUS Per a servir-les.
MIMOSA Però digueu-me, al menys, per què no m'es-
tima el meu marit?
BRAÇ Perquè... Perquè hi han homes que per a
afeitar-se gasten aigua freda i altres la vo-
len calenta.
MIMOSA Calenta... freda... no us entenc.

PEUS El príncep sembla que està per l'aigua bu-
lenta.
MIMOSA Doncs, i jo, què soc?
BRAÇ Sou tebia; us heu d'espavilar.
MIMOSA Si no demano altra cosa! Espavileu-me! Feu-
me aquest favor.
PEUS Amb molt gust, princesa.
BRAÇ Doncs feu lloc, i alerta amb el moviment.

Música

BRAÇ Les noies de nostra nació
són molt espavilades,
i totes tenen vocació
per a ésser bones casades;
i saben brodâ i fer ganxet
i són molt recatades;
i saben fugi amb un cadet,
si n'estàn enamorades.
Això és lo que ha de saber,
i tot se concilia,
tota noia que vol ser
mare de família.
TOTS Això és lo que ha de saber;
etc. (*Gestes còmics.*)
Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu.
PEUS Si a missa van amb devoció
— la religió és un freno, —
amb els ulls, tot fent oració,
es mengen un moreno.
Com que'ls temps són molt dolentots
pel fret guarden la càpa,
i tenen sempre dos xicots,
per si l'un se'ls escapa.
Això és lo que ha de saber,
etc. (*Ball esvalotat.*)

Parlat

BRAÇ Molt bé! Molt bé!
PEUS Visquen les japoneses!
MIMOSA Ja tinc la venjança. Seguiu-me.
BRAÇ Gran galop.
TOTS Gran galop.
(*Se'n van de dos en dos, sobre el ritornello
anterior.*)

ESCENA XVI

KARAFORRAT i SISTACS

KARAF. Aont me portes, si es pot saber?
SISTACS Cap aquí, llumenera del cel.
KARAF. Per Brama...! Estic reventat. Per què'm fas
anar amunt i avall d'aquesta manera?
SISTACS Vaig a dir-vos-ho, catafalc de delicadesa. És
que en aquest precís instant, la meva dòna...
KARAF. La teva dòna?... Tu tens dòna?... Què n'has
de fer, de la dòna?
SISTACS Muntanya de voluptuositat! Jo...
KARAF. Amb la teva posició, la dòna hi és de més.
Més valdria que procurassis per lo necessari.
SISTACS Però escolteu, gran senyor...
KARAF. No cal que't cansis; no escolto res.

Música

KARAF. Tant aquí com a Malgrat,
hi ha una màxima molt bona,
una dita que és vritat,
tant aquí com a Malgrat,
no n'estic enterat:
que no enganyi mai la dòna
el qui no és bo per casat.
Es vritat, és vritat,
tant aquí com a Malgrat.
Tant aquí com a Masnou,
l'home que fuig de la dòna
se'n và home i torna bou,
tant aquí com a Masnou.
Sí que és nou, sí que és nou!
Vol dir que a aquell que's descuida
tot li fan anà en renou.
Oh, prou, prou! Oh, prou, prou!
Tant aquí com a Masnou.

Parlat

SISTACS (*apart*). Déu meu! Feu que ignori sempre lo
d'aquells certificats; fora capaç d'esquarte-
rar-me. (*A Karaforrat*.) Anem més depressa
i busquem al príncep amb tot l'afany possi-
ble. Anem, terrabastall de magnificència?

KARAF. Anem ont vulguis; però mal fet d'encapar-
rrar-te... Ei, si és veritat això que dius de la
dòna. El meu nebot és incapaç de... i menys
avui, que... *(Còp de tan-tan.)*

ESCENA XVII

DITS i EL PRÍncep KAP DE KOKO; després, PEPA MUIXONI

PRÍncep *(sortint del pabelló, cantant)*. Hem apurat qua-
tre ampolles!

KARAF. Aquest xino se'n ha tornat belgal

PRÍncep Ki-ki-ri-kí! Ki-ki-ri-kí!

KARAF. Ki-ki-ri kí! Ki-ki-ri kí!

SISTACS Ah!

*(S'apoaia abatut al pedestal i toca el botó; se
sent la melodia de sempre.)*

KARAF. *(meravellat)*. Quina gran invenció!

PRÍncep Ai, oncle, que estic content.

KARAF. I jo... Ja ho sabs que la meva filla t'espera?

PRÍncep Sí? Doncs... De frente!

KARAF. Això és un torrent d'argent viu!

SISTACS *(veient a Pepa que ha baixat del pabelló)*.

Es ella!

KARAF. Contempla aquest quadre d'interior.

SISTACS Desgraciada!

PEPA I aral! Què vol aquest homenot?

SISTACS *(amb veu estentoria)*. Cafè! Aboca el set! Cafè!...

PEPA En Sistacs: vina aquí, desalapat; què has fet
dels meus sis-cents duros? *(L'agafa pel coll.)*

SISTACS Te'ls he doblat. I tu? Parla! Què has fet del
meu honor?

PEPA Igual que tu: doblat.

SISTACS Bueno, callem; més tard discutirem la jo-
gada.

KARAF. Ara ves a trobar a la teva esposa.

PRÍncep Em semblarà més encongida que mai.

ESCENA XVIII

DITS, i MIMOSA, vestida de mode exagerat

MIMOSA *(cantant sense orquestra)*.

Això és lo que ha de saber, etc.

KARAF. D'ont surt tot això?

PRÍncep Gràcia, moviment, chic! Esposa meval

MIMOSA	Príncep!
PRÍNCEP	Ki-ki-ri-kí! Ki-ki-ri-kí!
KARAF.	Això és això.
TOTS	Ki-ki ri-kí!

ESCENA ÚLTIMA

TOTHOM

KARAF.	D'aquí a tres trimestres, a batejar. Mentres tant, us encomano un xic més de modestia i correcció. Penseu que l'Europa té la vista sobre nosaltres.
LES DÒNES	Sí, ja avisaràn.
KARAF.	Oh, Brama, tanca els ulls!

Música

PEPA i MIM.	Senyors, tornin a venir, veuràn japonesos, que si els volen aplaudir, ja estarem entesos.
TOTS	Senyors, tornin a venir, etc.

Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu.
Laitú, laitú, tral'larà. (*Can-can general.*)

TELÓ

Dipòsit per a la venda:

SALVADOR BONAVÍA

Plaça del Pi, 5 - Barcelona

Preu: 50 cèntims